

TELJESEDJ BE SZENT SZELLEMMEL!

Fábián Attila élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2023.06.18.

A mai napon szeretném folytatni a Szent Szellemmel kapcsolatos üzenetet, amit még pünkösd előtt kezdtem el.

Kérlek benneteket, lapozzatok az Efézusi levélre! Egyelőre csak nyisd ki valahol az Efézusi levél környékén, és hadd beszéljek erről a levélről egy pár mondatot. Nem tudom, hogy feltűnt-e már neked, amikor olvasod az apostoli leveleket, hogy mindegyiknek van egy valamilyen stílusa, egy felosztása, kis jellemzője? Én most szembesültem azzal, hogy az Efézusi levél, természetesen nem kell szó szerint érteni, de alapvetően két részből áll. Pál apostol szinte a feléig a kijelentésekről beszél, benne a megértésről, arról, hogy mit végzett el Jézus, tartalmazza Jézus munkájának a szellemi kibontását, a magyarázatát. Kiváló, Szellem által ihletett imádságokat olvasol benne, és ez tart körülbelül a 3. fejezet végéig. Aztán a 4. fejezettől az utolsó három fejezet pedig szinte kivétel nélkül utasításokat, iránymutatásokat, javaslatokat említ, azt, hogy mit tegyél, és mit ne tegyél. Azt gondolhatnánk, hogy de hát Pál apostol a kegyelem apostola, sohasem a törvény cselekedeteiről prédikált! Sőt a Római levélben, a Galata levélben olvashatjuk, hogy nem cselekedetek által, nem az által, hogy mit hogyan kell tenni, mit szabad, mit nem szabad tenni az alapja annak, hogy üdvösséget szerezzünk, ugyanakkor itt mégis a levélnek szinte a felében elmondja azt, hogy mihez szabad magad. És úgy indul a 4. fejezet 1-es verse, hogy:

Efézus 4,1.

1. Kérlek azért titeket, én, ki fogoly vagyok az Úrban, hogy járjatok úgy, mint illik elhívásotokhoz, mellyel elhívatatok.

Járj úgy, mint ahogy illik. És ezzel nincs vége, mert nagyon hosszan lehetne itt sorolni azt, hogy milyen útmutatásokat ad. Itt csak egy párat idézek egy-egy gondolatban, és persze itt van a szolgálati ajándékokról a kis tanítás, de itt beszél arról is, hogy alázatos legyél, szelíd legyél, igyekezz megtartani a Szellem egységét, mondja ezt a 3-as vers. Aztán itt vannak az Igék a 4,27-től: az ördögnek ne adjál helyet, aki lopott, az többé ne lopjon. Semmi romlott beszéd a te szádból ne jöjjön ki, meg ne szomorítsd a Szent Szellemet, minden keserűség, felgerjedés, és harag és lárma hagyjon el téged, járjál szeretetben, legyél Istennek az utánzója, sem undokság, vagy bolond beszéd, vagy trágárság, melyek nem illenek, ne hagyja el a te szád, hanem inkább hálaadás, senki ne csaljon meg, ne legyél részesei ezeknek! Tehát itt eléggé határozottan megmondja azt, hogy mit hogyan csináljunk. És az ember gondolkozik azon, hogy akkor a törvény alatt volt az, hogy Isten megmondta, hogy mit szabad, és mit nem szabad, és a kegyelem alatt a kegyelem apostola, a nagy kegyelem apostol mondja meg azt, hogy mit csináljak és mit ne csináljak? Hogy van ez? Hogy lehet ezt összerakni?

Ugye különbséget kell tenni között, hogy a törvényt cselekedjük meg, vagy pedig a hitünket cselekedjük meg. Gyakorlatilag ezekben az Igékben, az Efézusi levél 2. fejezetében arról beszél Pál apostol, hogy hogyan éljük meg a hitünket. Hogyan éljük meg a hitünket, és hogyan öltözzük fel a Krisztust magunkra, hogy hogyan nyilvánuljon meg bennünk az, hogy mi Őbenne hiszünk, és Őbenne vagyunk, és hogy mi keresztények vagyunk. Mert ha nincs semmiféle változás a külsőségeinkben sem, akkor az ember megkérdőjelezheti, hogy vajon bent van-e változás? Mert ha igazi változás történt bent, és igazán mélyen és őszintén meg akarod élni a hitedet, akkor annak következménye lesz az, hogy kívül is változni fogsz. A gondolkozásmódodban, a beszédedben, a stílusodban, még a temperamentumodban is. Azokat a testi dolgokat le fogod vetkőzni, amelyekről egykor úgy gondoltad, hogy nyereség a számodra, mert jól el tudad vele adni magad, aztán ahogy Pál apostol is mondja: nem érdekel már semmi, ami bennem van, engem csak az érdekel, hogy megismerjem Őt, és az Ő felátadásának az erejét. Megismerjem azt, hogy milyen igaz vagyok Őbenne, hogy Ő mennyire

szerelem engem, és járjak abban az erőben, amelyet Ő adott nekem, én azt akarom csak. Ilyenkor azt gondolja az ember, hogy ha ezt meg tudnánk tenni Isten nélkül, képesek lennénk erre, akkor nem kellene újjászületni sem. Mert az emberi erőfeszítésből, emberi akaratból, emberi odaszánásból, emberi önfegyelemből képesek lennénk erre, akkor képesek lettünk volna a törvényt is betartani, és betölteni, és megcsinálni mindent jószívvel a törvény szerint, csak cselekedetek által, és akkor az elfogadhatóvá tett volna minket Isten előtt. De erre nem voltunk képesek, mint Jézus, és bizony az újszövetségben sem vagyunk képesek ezt mind megtenni magunkban és magunktól.

Van egy kulcs Ige, illetve több is ebben a fejezetben, amire a mai tanítást szeretném kihegyezni, és talán már ki lett vetítve, nem tudom, a mai üzenetnek a címe az, hogy: *Teljesedj be Szent Szellemmel!* Mert amikor ezt teszed, mikor ezt megéled újra és újra és újra, akkor válsz alkalmassá, vagy inkább képessé, akkor tudod gyakorlati módon megélni úgy a hitedet, amilyen „elvárásokat” támaszt eléd itt Pál apostol ezekben az Igékben. Mert nagyon határozottan, nagyon keményen elmondja, hogy mit hogyan csináljunk, és hát valljuk be őszintén, magunktól azért egyszer-kétszer belefutottunk abba, hogy erre én nem vagyok képes. És akkor jött a szembesülés azzal, hogy elrontottam, és akkor büntudat volt, meg kárhoztatás volt, meg rossz érzés volt. Istennek erre is megvan az orvossága, és ha tovább olvasod az 5. fejezetet, a 8. vers elmondja, az egyik kulcs Ige itt, én úgy gondolom. Azt mondja az Ige:

Efézus 5,8.

8. Mert egykor sötétség voltatok; most azonban világosság vagytok az Úrban; mint világosságnak fiai, úgy járjatok.

Ez azt feltételezi, illetve azt követeli meg tőled, hogy tudd, hogy te a világosságnak a fia vagy, hogy benned, ott belül mélyen világosság van. Te nem a sötétség gyermeke vagy, te a világosság fia vagy. Ha keresed, kutatod, hogy mit jelent ez, hogy ott belül világosság van, és megértésed van erről, akkor ez onnan bentről fog téged motiválni és készíteni arra, hogy megéld azt, ami onnan belülről jön. Akkor nem lesz egy külső nyomás és külső elvárás, hogy mit szabad, mit nem szabad, hogyan illik viselkedni, hogyan nem illik viselkedni, hogyan szokás viselkedni, mi az, ami méltó, mi az, ami nem méltó. Mert ezek, amiket itt Pál apostol felsorol útmutatásként, iránymutatásként, ezek nem egy külső szabálylista szerinti törvények, amelyek kívül vannak, hanem ezek belül vannak már, azt mondja, ti világosság vagytok, és amiket itt elsorol Pál, mind arról szól, hogy ez maga Krisztusnak a jellemvonása. Ő mindig szelíd volt, mindig alázatos volt, mindig helyesen beszélt. Nem volt benne undokság, ellenállt az ördögnek, és minden, amit itt felsorol, hogy mit tegyünk, és hogyan tegyünk, ez mind-mind Jézusnak is volt a napi rutin cselekedete, nem megszokásból persze, hanem egyszerűen megélte azt, ami Ő, és amiben Ő járt.

Olvasom a 8. verstől folytatólagosan itt az Igéket, talán most ki is vetítjük egymás után, egészen a 20-ig:

Efézus 5,8-20.

8. Mert egykor sötétség voltatok; most azonban világosság vagytok az Úrban; mint világosságnak fiai, úgy járjatok.

9. Mert a Szellem gyümölcse minden jóságban és igazságban és valóságban van,

10. Meggondolván, mi legyen kedves az Úrnak.

11. És ne legyen közönségtek a sötétségnek gyümölcstelen cselekedeteivel, hanem inkább meg is feddjétek azokat;

12. Mert amelyeket azok titokban cselekszenek, szégyen még kimondani is.

13. Mindaz, ami lelepleződik, a világosság által lesz nyilvánvalóvá, mert minden, ami napvilágra jön, világosság az.

14. Annakokáért mondja: Serkenj föl, aki aluszol és támadj fel a halálból, és felragyog néked a Krisztus.

15. Meglássátok annakokáért, hogyan járjatok, nem mint bolondok, hanem mint bölcsek:

16. Áron is megvegyétek az alkalmatosságot, mert a napok gonoszak.

17. Annakokáért ne legyetek esztelenek, hanem értsétek meg, mi az Úr akarata.

18. És meg ne részegedjete bortól, miben kicsapongás van: hanem folytonosan legyetek telve a Szent Szellemmel,

19. Szólván magatokhoz zsoltárokból és dicséretekből és szellemi énekekből, énekelvén és dicséretet mondván szívetekben az Úrnak.

20. Hálát adván mindenkor mindenekért a mi Urunk Jézus Krisztusnak nevében az Istennek és Atyának.

Ez egy gyönyörű igesor. Van benne utasítás arra, hogy mit csinálj, és arra is van benne felszólítás, hogy mit ne csinálj. Számomra a csúcspontja ennek az igeszakasznak és szinte az egész Efézusi levélnek, az a mondata Pálnak, hogy teljesedjete be Szent Szellemmel. Amikor ezt megteszed, ez tesz téged képessé arra, hogy mindazokat, amikről előtte és utána is ír, hogy hogyan, miként éld a keresztyén életedet, ez tesz képessé téged arra, hogy ezt be tudd tölteni. Azért látunk nagyon sok erőtlén és vesztés keresztyént, mert ezt nem gyakorolják. Nem élék ezt meg, és lehet, hogy nem is nagyon tudják, hogy hogyan is kell ezt csinálni.

Mit jelent az, hogy a Szent Szellemmel betöltekezni? Erről szeretnék ma beszélni, és mivelhogy az egész szellemi témakör csak úgy érthető meg igazán, ha az ember gyakorolja és éli. Tehát úgy hiszem, hogy igazán jól annak az embernek lehet erről a témáról tanítani, beszélni, aki maga is éli ezt, és gyakorolja. Akkor fogod jól értelmezni, és megélni a hétköznapokban, ha te is aktívan részese vagy ennek. Dolgozol azon, hogy ehhez közelebb kerülj, megértést kapj erről, mert ez nem egy olyan téma, vagy témakör, amit meg lehetne úgy tanulni, hogy a könyvben van róla egy képlet, a másik könyv tanít róla ezt, a harmadik könyvben pedig azt, és a sok információt betesszük a fejünkbe, és akkor már mindent tudunk. Mert a szellemi dolgok nem mindig ilyenek. Nem mindig racionálisak, nem mindig – és lehet, hogy furcsa, amit mondok –, nem mindig ugyanúgy követik egymást. Sokszor van, hogy az egyik dolog követi a másikat, értelemszerűen, Isten sohasem volt a zűrzavarnak az Istene, mindig a rendnek, a fegyelemnek az Istene volt.

De Jézus maga mondta, hogy a szél fúj, ahogy akar. Nem úgy, ahogy mi akarjuk, nem arra mozdul, amerre mi akarjuk, nem arra mozdul, amerre én akarom mozdítani, hanem úgy, ahogy Ő akar. Nekem ezt el kell kapni. Nekem ebbe bele kell csatlakozni, és nekem kell követnem Őt. Nem a Szent Szellemmel kell követni engem. Néha úgy csináljuk, hogy éljük az életünket, a keresztyén életünket, és megyünk, amerre a vágyunk vezet. Akarunk valamit csinálni, és van egy elképzelésünk, van egy erődítmény a fejünkben, hogy ezt így kell, mert ezt így láttam, ezt így érzem, vagy így gondolom. Lehet, hogy valamilyen kijelentésből, akár honnan, akármilyen forrásból vettünk valamit, de attól még az nem Isten Szelleme ihletett dolog, és ahhoz ragaszkodunk, és megyünk, megyünk, és hiába ütjük be a fejünket ötször ugyanabba a falba, csak azért is át akarunk rajta menni.

A szellemi dolgokkal kapcsolatban tehát úgy lehet jól prédikálni, úgy könnyű nekem prédikálni, ha te is aktívan részt veszel ebben, és érted is azt, hogy miről van szó. Ez nem olyan tananyag, mint a $2+2=4$. Elég tudni csak a fejben. Elég tudni a fejben, hogy vannak matematikai, fizikai, statikai képletek, amiket, ha így teszek, vagy úgy teszek, akkor azt az eredményt fogom elérni. Mert ha azt mondom, hogy 5×5 , akkor azt mindenki tudja, hogy az 25. A matematikai szabályok ezt így tárták elénk, így tanultuk meg. A Szellemmel kapcsolatban nagyon sok mindent el lehet mondani, hogy így működik, de nem húzható rá mindenre minden. Vannak alapszabályok, és erről fogok ma beszélni természetesen, de ahogy engem vezet Isten Szelleme egy irányba, és elérek egy célba, lehet, hogy Isten téged más-hogyan fog vezetni, és el fogsz érni akár ugyanabba a célba.

Tehát nem lehetséges az, hogy a Szellem vezetésével kapcsolatban egymást lemásoljuk. Lehet egymástól tanulni. Lehet szellemi alapelveket megérteni, lehet szellemi alapelveket működtetni, de nem lehet Isten Szellemét egy skatulyába vagy egy dobozba beletenni, és azt mondani, hogy ez mindig így működik. Mert Jézusnál sem így működött. Valakit kézrátétellel gyógyított meg, valakit megkentek olajjal a tanítványok. Valakivel kapcsolatban szólt Jézus, és a hatalom szavával űzte ki a démont, vagy gyógyította meg a gyermeket. Tehát nem lehet sablont csinálni, és ezt úgy lehet megtanulni, ha az ember gyakorolja, és gyakorolja. A gyakorlatban benne van az, hogy időnként lehet, hogy eltévesztjük, de abból is lehet tanulni, ha eltévesztettük. Nagyon sokszor abból lehet a legtöbbet tanulni, hogy elrontottunk valamit, és tudjuk, hogy abba az irányba még egyszer nem megyek. Miért mosolyogtok páran? Mert tudjátok, miről beszélek, azért. Nem azt mondom, hogy hibákat kell elkövetnünk, hanem arról, hogy minden hibából lehet tanulni, és nem kell, hogy az minket tönkre tegyen. Tehát amikor Pál apostol írta az Efézusi levelet az efézusi gyülekezetnek, ami körülbelül több mint húsz évvel az első pünkösd után volt. A pünkösdről hallottál pár héttel ezelőtt, a pünkösd alkalmunkon, és hallottad, meg ismered már sok év óta az idevonatkozó igeverseket. A Szent Szellem kitöltött, és jelek, csodák, erőmegnyilvánulások követték az Ő szolgálatát az apostolokon keresztül, és mint bő húszéves eklézsia, mint gyülekezet, az efézusi gyülekezet, vagy legalábbis pünkösd utáni közösség. Pál tanította őket. Ha nekik tanulniuk kellett, és nem volt elég az, hogy hallottak a Jeruzsálemben történekről, nekünk is hallani, és tanulni kell erről. A Szent Szellemmel való közösség tehát rendkívül összetett dolog, én úgy hiszem. Nem úgy összetett, hogy megfoghatatlan, elérhetetlen, kiszámíthatatlan, mindenféle szempontból egy misztérium, de egyébként meg az isteni háromság is egy olyan misztérium, ami nehezen értelmezhető csupán csak az elmével.

Kezdjük onnan, hogy amikor újjászületsz, amikor újjászülettél, mert mindnyájan újjászülettetek, akik először vannak itt, azok is. Hívókhöz beszélek. Amikor újjászülettél, akkor a **Szent Szellem volt az, aki belekeresztelt, belemerített téged a Krisztus Testébe.** A Szent Szellem végezte el ezt a munkát, hogy újjászülte a szellemedet. Ezt követi az, hogy a **Krisztus belekeresztel minket a Szent Szellembé.** Különbség van aközött, hogy újjászületünk, és a Szent Szellem által újjá válik a szellemünk, mert ilyenkor a Szent Szellem keresztel bele minket a Jézus Krisztusba. Amikor Jézus Krisztusban vagyunk, egy következő lépés, a pünkösdkor történő lépés, hogy Jézus Krisztus keresztel, merít bele minket a Szent Szellembé. Érdekes, nem? Olvassuk el, nézzük meg az igei háttérét ennek!

1Korinthus 12,12–13.

12. Mert amiképpen a test egy és sok tagja van, az egy testnek tagjai pedig, noha sokan vannak, mind egy test, azonképpen a Krisztus is.

13. Mert hiszen egy Szellem által mi mindnyájan egy Testté kereszteltettünk meg, (merítettünk be) akár zsidók, akár görögök, akár szolgák, akár szabadok; és mindnyájan egy Szellemmel itattattunk meg.

Ez az újjászületés. Belekereszteltettünk Krisztusba, Krisztus Testébe kerültünk. Halleluja! Ha visszalapozol a Korinthusi levélben a 6. fejezetre, és olvassuk a 15. versét:

1Korinthus 6,15.

15. Nem tudjátok-é, hogy a ti testeitek a Krisztusnak tagjai? Elszakítva hát a Krisztus tagjait, paráznának tagjaivá tegyem, Távol legyen.

Tehát itt azt mondja, hogy nem tudjátok, hogy a ti testetek a Krisztusnak tagjai? Krisztusban vagyunk mindannyian. A 17. vers egy kulcsige a mai napon:

1Korinthus 6,17.

17. Aki pedig az Úrral egyesül, egy szellem Ővele.

Aki az Úrral egyesül, egy szellem Ővele. Erről beszéljünk egy kicsit bővebben. Aki az Úrral egyesül, egy szellem Ővele. A Szent Szellem nem úgy van benned, a szellemedben, a szívedben, hogy van valahol egy kis szoba vagy egy raktár, vagy egy polc, és oda fölült a

Szent Szellem, valahova a sarokba, a bensődben. A szívednek valahol a mélyén, valamelyik zugában, ott a jobb pitvar és a bal nem tudom micsoda között. Egyébként a szellem az inkább itt van (a gyomor tájékán), mintsem a fizikai szíved környékén, de ezt nehéz megfogni, és nem is az a lényeg. Nem úgy van, hogy valahol benned elkülönülve van, hanem teljesen összeolvadt a szellemeddel.

Elhoztam magammal egy pohár szőlőlét, hogy ezt szemléltessem veletek. Ha mondjuk ez a víz a te szellemed, és ez a szőlőlé a Szent Szellem, és a kettő egyesül. Figyelj! Azt írja az Ige, hogy a Szellem tölteti ki a mi szellemünkbe. Nem a mi szellemünk tölteti a Szent Szellemben, hanem a Szent Szellem tölteti a mi szellemünkbe. [Összeönti.] Egy szellem Övele. Mi történik? A színeken is látszik, hogy nem a víz lesz hatással a Szent Szellemben, hanem a Szent Szellem van hatással a te szellemedre. Nem úgy történik ez, hogy valahol elkülönülve, egymás mellett éldegélnek ott bent, valami kis zugban, és amikor úgy gondolja a Szent Szellem, akkor majd szól valamit a te szellemedhez, hanem eggyé válik vele. Eggyé válik. Ezért hiszem én azt, hogy az üdvösséget nem lehet csupán olyan könnyedén csak elveszíteni, mert ahhoz ezt szét kellene szedni (a vizet és a szőlőlevet). Próbáld ezt szétválasztani! Pál apostol azt mondja, hogy egy szellem Övele, és így van összefonódva, így van teljesen rád hatással, így van teljesen a szellemed feletti uralommal a Szent Szellem, hogy a tisztátalan a tiszta megtisztította. Mindig, amikor a kegyelem árad, és a Szent Szellem árad, sohasem a tisztátalan van hatással a tisztára. Mert Jézus, amikor Ő tisztaként a tisztátalan leprásra tette a kezét, akkor nem Jézus lett leprás, hanem a leprás tisztult meg. Amikor a tisztátalan vérfolyásos asszony hozzáért Jézushoz, nem Jézus lett tisztátalan, hanem a Jézusban lévő erő tisztította meg az asszonyt.

És ez történt a te szellemeddel is, amikor újjászületél. Ott legbelül ilyen vagy, ahogy István szokta fogalmazni, egyharmad részben teljesen Szent Szellem vagy. Ott bent teljesen összekeveredett. Nem úgy van ez, hogy egyszer kilép belőled, egyszer szól hozzád, egyszerűen nem megy. A szellemed tökéletessé vált. A szellemed újjászületett. Nem megújult, ez a hasonlat egy picit csal, mert ott van benne a lehetőség, hogy félreértsed. De az újjáteremtésnek az a lényege, hogy úgy tekintsd, hogy úgy történt ez veled ott bent, hogy te ilyennek születtél Isten előtt. Tehát az a régi múltad, régi éned egyszerűen megszűnt, eltöröltetett. Olyan messze van vetve tőled, ami ott volt, mint amilyen messze van a napkelet a napnyugattól. Isten háta mögé van vetve, a feledés tengerébe, Isten nem néz rá, neked sem kell ránézni. Ez a szellemed, ez a legnemesebb, legbensőbb részed.

Nagyon fontos, hogy ezt lássuk, és tudjuk, és így gondolkozzunk saját magunkról, mert ha így gondolkozunk magunkról, és ezt látjuk magunkban, hogy Szent Szellem kitöltetett belénk, akkor más értelmet nyernek azok az Igék, mint például a Római levél 8. fejezetében a 10-es vers:

Róma 8,10–12.

10. Hogyha pedig Krisztus bennetek van, jóllehet a test volt a bűn miatt, a szellem azonban életet ad annak a megigazultság miatt, ami ott bent van.

11. És ha annak a szelleme lakik bennetek, aki feltámasztotta Jézust a halálból, ugyanaz, aki feltámasztotta Krisztust Jézus a halálból, megeleveníti a ti halandó testeiteket is az ő ti bennetek lakozó szelleme által.

12. Annakokáért atyámfiainak nem vagyunk adósok a testnek, hogy test szerint éljünk. Mert a test szerint éltek, meghaltok. De a test cselekedeteit a szellem által megöklítették, éltek. Mert akiket Isten szelleme vezérel, azok Istennek felnövekedett fiai.

Akik újjászülettek Krisztusban, de test szerint élnek, ők is Istennek a fiai, de nem felnövekedett fiai, a felnövekedett fiakról beszél, akik fölött már ez a belső, Szent Szellem erő uralkodik, tehát a lelket és a külső embert tudja irányítani. De akkor fölmerül a kérdés, hogy is van az, hogy most akkor teljesedjek be Szent Szellemmel, vagy kitöltetett a szívembe a szeretet a Szent Szellem által, a Róma 5,5 mondja, de nagyon szépen. Most akkor miért megy a Pál apostol? Ha már egyszer újjászülettem, nem kell minden nap újjászületnem, nem kell

naponta többször, vagy hetente újjászületnem újra és újra megújulni a szellememben. Az egy egyszeri dolog. Mint ahogy Jézus mondta, aki testtől született, test az, ami szellemtől született, szellem az. Nem tudsz visszamenni édesanyád méhébe és újra megszületni a testből, vagy test által. Szellem által kell megszületnünk, ez egy egyszeri dolog.

De akkor hogy van ez? Hogy be kell töltekeznünk Szent Szellemmel újra és újra és újra? Hol kell betöltekezni? Milyen részünk töltekezik be Szent Szellemmel? Gondolkoztál-e ezen? Összeraktad-e ezt magadban? Kerested, kutattad-e ezt már magadban? Mert olyan misztikus, olyan megfoghatatlan, ha nem értjük a lényegét ennek a dolognak. A szellemedről beszélünk, ami gyönyörűségesen új bor, ott van benned, és aztán mondja Pál apostol, hogy meg ne részegegy bortól, melyben kicsapongás van, hanem teljesedjél be Szent Szellemmel. Vajon a lelkednek szüksége van-e a Szent Szellem iránymutatására, vezetésére, a vele való időtöltésre?

Mi a lelked? Rengeteget volt erről szó, és mégis, mégis nagyon sokan, talán mondhatom, hogy sokatok nem feltétlenül tudja a különbséget, hogy most hogyan is éljük meg a hitünket. A lelked az akaratod, a gondolkozásmódod, az érzelmeid, és szüksége van arra, hogy az Igével megújuljon. Hogy az Ige és a Szellem egy. És amikor a lelked a Szellem által töltekezik, betöltekezik, és a tested is a Szent Szellem által töltekezik, ez olyan, mint amikor kedvenc hasonlatom, sokadszorra mondom itt el nektek, mint amikor a kis mágneset ráteszed a gombostűre, vagy inkább fordítva, a gombostűt teszed rá a mágnesre. A gombostű vagy bármi kicsi fém, akár egy gémkapocs, vannak tulajdonságai, de nincsen különösebb ereje, ha csak nem az, hogy meg tud szűrni valakit. De amikor ráteszed a mágnesre, mi történik vele? Átveszi a mágnesnek a tulajdonságait. Mágnesessé válik az a kis gombostű, az a kis gémkapocs, az a kis biztosítótű. Én is játszottam ilyet gyermekkoromban, anyukámnak a varrós dobozából kivettem a kis tálkát, és benne volt a mágnes, és mint sündisznó álltak rajta a kis gombostűk, aztán levettem onnan, odatettem a fém radiátorhoz, és odaragadt. Nem maradt ott túl sokáig. Mert abban a pillanatban, hogy elveszed a mágnesről a gombostűt, azt a kis fémet, elkezd azt a mágneses erőt elveszíteni. Valameddig hordozza magában ezt a tulajdonságot, de aztán elveszíti ezt az erőt, aztán leesik. De ha sokáig van a mágnesen, akkor még arra is képes, hogy más gombostűt megmágnesezzen valamilyen szinten.

És erről van szó itt egymással kapcsolatban, hogy amikor ott vagyunk az Úr jelenlétében, ott vagyunk benne az Igében, ott vagyunk benne a valóságos dicsőítésben, a valóságos imádatban, a vele való közösségben, az Ige tanulmányozásban. Közel vagyunk hozzá, ez történik, töltekezzünk Szent Szellemmel. Lehet töltekezni a Szent Szellemmel úgy, hogy hallgatsz egy felkent tanítást, egy prédikációt, és a felkent Ige hatással van rád, megújítja az elmédet, megújítja az érzelmeid, vigasztalást, bátorítást ad, és betölt ez téged. Ez a Szellemmel való töltekezésnek egy formája. De ez a közelség, ez a személyes kapcsolat az, ami téged képes megtartani abban, hogy akár egyedül is ezt tudjad hordozni, azt az erőt, ami a forrásból fakad és onnan származik. Érthető, ugye?

Ezért mondja az Ige, és mondja Pál apostol, hogy újra és újra, ugye a kereszténység egy kapcsolat, mély kapcsolatba, közösségbe, menj be oda a belső szobádba, a gyülekezetbe, az emberi kapcsolataidba, az Igédbe, és keresd, kutasd ezt a közelséget. Keresd Jézus arcát, és akkor így észrevétlenül, mert sokszor ez észrevétlenül történik, azt veszed észre, hogy amikor kijössz onnan, egyszerűen más dimenzióban jársz, mert erő van benned, és bátorság van benned, és önbizalom van benned, nem pedig félelem, kétség, és depresszió.

Mondják egy páran, hogy az Úr jelenlétében voltam, és olyan depressziós vagyok, de nem létezik ilyen. Az Úr jelenlétében nincsen depresszió. Még ha nem is mondják, de sokan így viselkednek. Teljesen kétségbeesve, hogy ő így hisz Istenben, meg úgy hisz Istenben, és tanulmányozza a gyógyító Igéket, és közben panaszkodik, hogy itt fáj, ott fáj, ilyen bajom van, olyan bajom van, hogy az Úrral vagyok, én rengeteget vagyok, és olyan sokat vagyok az Úrral. Most kifigurázom egy kicsit, hogy értsd ezt a helyzetet. Nem szándékos, mert senki ellen nem megyek. De ilyenkor az ember nem az Úr jelenlétében van, mert az Úr jelenlétéből

nem tudod ezt hozni magaddal. A saját érzelmeid, a gondolatvilágod mélységeibe kerülsz így bele, a hitetlenségbe és a kilátástalanságba, mert amikor az Úrban vagy, az Úrral jársz együtt, akkor mindig a felemelés, mindig a bátorítás, mindig a vigasztalás, vagy akár kiigazítás jön, ami felemel, ami előrébb visz, ami túllendít téged a holtponthoz, nem pedig lefelé húz.

Saját magadat meg tudod vizsgálni, hogy valóban az Úr jelenlétében voltál-e, vagy csak az érzésvilágodban, mert sokszor a szellemi dolgok határvonalán vannak a lelki dolgok. És nagyon sokszor az érzelmi és a lelki dolgok nagyon hasonlítanak a szellemiekre, mert amikor valaki megtapasztalja a Szent Szellem valóságos jelenlétét, megtapasztalja a valóságos kezet, megtapasztalja azt, hogy Isten hogyan mozdul, erre mindig vágyakozunk és vágyakozunk. Néha annyira vágyakozunk rá, hogy saját magunk elkezdjük generálni azt az érzést, azt a jelenlétet, amit akkor ott tapasztaltunk. De amikor az nincs ott jelen, és mi mégis annyira akarjuk azt, néha a saját érzelmeink tüzesége fölgerjeszt minket oda, hogy azt mondjuk a saját érzéseinkre, hogy ez a Szellem megnyilvánulása, vezetése. Ma olyan öröm van, és olyan hangos a dicsőítés, és olyan gyönyörűsége jelenléte van az Úrnak, mert mindenki boldog és mosolyog és örvendezik! Ami lehetséges, hogy a Szent Szellem valóságos megnyilvánulása, de ha az öröm csupán csak mindig a Szent Szellem valóságos megnyilvánulása lenne, akkor minden focimeccsen, amikor a csapatod gólt lő, és mindenki örül, az is mindig a Szent Szellem megnyilvánulása? Mert mindenki örjög, hogy hú, de jó, és mindenki boldog. Vagy amikor nézel egy jó vígjátékot és kacagsz szívből rajta, akkor is a Szent Szellemnek az a fajta megnyilvánulása van jelen? Persze, hogy nem. Nem rossz az, és nem az ellen beszélek, csak egyszerűen ne keverjük össze a dolgokat.

Hogyan tudunk különbséget tenni? Én úgy hiszem, a kulcs ebben az, hogy jó példát kell látnod, és jó példát kell megtapasztalnod, sokszor, az eredetit. Az eredetit kell mindig tanulmányoznod, az eredetit kell vágyakoznod, az eredeti után kell menned, nem a másod-, harmad-, negyedosztályú utánzatok után.

Lapozzatok a Máté evangélium harmadik fejezetére. Beszéljünk az újjászületésről, ami a Szent Szellemmel való szellemi megtapasztalás. Mit is mondott Jézus a Szent Szellem keresztségéről, a Szent Szellem közössége által való megtapasztalásáról?

A Máté 3,11-ben azt olvassuk, igazából ezt Keresztelő János mondja:

Máté 3,11.

11. Én ugyan vízzel keresztellek titeket megtérésre, de aki utánam jön, hatalmasabb nálamnál, akinek saruját hordozni sem vagyok méltó. Ő Szent Szellemmel és tüllel keresztel majd titeket.

Az Apostolok cselekedeteiben pünkösöd után minden alkalommal, amikor megkeresztelkedtek Szent Szellemmel a hívők, minden alkalommal szóltak nyelveken is. Nincs olyan eset, hogy amikor betöltek Szent Szellemmel, megkeresztelkedtek, bemelegítettek, és bemelegítette őket a Szellembe, hogy ne beszéltek volna nyelveken. És nagyon jó, ha látjuk és tudjuk a különbséget, hogy mit jelent a Szent Szellem, mint ajándék, és mit jelent az, hogy a Szent Szellemnek is vannak ajándékai. A Szent Szellem, Ő ajándék nekünk, mint személy, mint isteni hármasság.

Jézus is ajándék, és maga az istenség is önmagát adta ajándékba nekünk, de a Szent Szellemről határozottan mondja az igevers, a pünkösdi prédikációban Péter mondja, hogy a Szent Szellem ajándékát kapjátok. A második fejezet 38-as, 39-es versében, abban az igazán felkent üzenetben Péter azt mondja:

Apostolok cselekedetei 2,38–39.

38. Péter pedig monda nékik, térjete meg, és keresztelkedjete meg mindnyájan a Jézus Krisztusnak nevében, a bűnök eltörlésére, és veszite a Szent Szellem ajándékát.

39. Mert néktek lett az ígerte, és a ti gyermekeiteknek és mindazoknak, akik messze vannak, valakiket csak elhív magának az Úr, a mi Istenünk.

Itt az ajándék szó a görögben a dorean, de nem minden helyen ez a szó szerepel, ahol ajándékként van fordítva az Újszövetségben. Itt, amikor a Szent Szellem, mint ajándék, a Szent Szellem személye, mint ajándék, minden esetben a dorean szó szerepel az Újszövetségben kivétel nélkül. Ugyanez szerepel az Apostolok cselekedetei 10,45-ben, és olvasom ezt is.

Apostolok cselekedetei 10,45.

45. És elálmélkodának a zsidóságba való hívek, mindazok, akik Péterrel együtt mentek, hogy a pogányokra is kitöltetett a Szent Szellem ajándéka.

A Szent Szellem, mint ajándék, dorean, töltetett ki rájuk.

Aztán a 11,17-ben azt olvassuk:

Apostolok cselekedetei 11,17.

17. Megemlékezvén pedig az Úrnak ama mondásáról, amint mondá, János ugyan vízzel keresztelt, ti azonban szent szemmel fogtok megkereszteltetni. Ha tehát az Isten hasonló ajándékát adta nékik, mint nekünk is, kik hittünk az Úr Jézus Krisztusban, kicsoda voltam én, hogy az Istent eltilthattam volna.

Ha tehát az Isten hasonló ajándékát – mondja, tehát a Szent Szellemről, mint ajándékról van szó. Miért mondom ezt? Azért, mert az ajándéknak is vannak ajándékai. Ezt így hallottad már valahol? Én még senkitől. A Szent Szellem, mint ajándék adatott nekünk. De a Biblia egyértelműen, határozottan írja, hogy a Szent Szellemnek vannak ajándékai. Tehát van az ajándék, amit kaptunk, és ennek az ajándéknak vannak ajándékai. És ennek az ajándéknak az ajándékai minden esetben a *karizma*/ajándék szóval van leírva az Újszövetségben. Olyan mély dolgokra el lehet jutni, és jó, ha ezt tudjuk, ha ezt látjuk, mert a megértésünk nagyon jó lehet. A klasszikus 1Korinthus 12-ben például a 4-es versben azt olvassuk:

1Korinthus 12,4.

4. A kegyelmi ajándékokban pedig különbség van, de ugyanaz a szellem.

Itt a kegyelmi ajándékok, a Szent Szellem ajándékaira utal.

A nyolcas verstől vannak sorolva ezek az ajándékok, nem is olvasom. A 31-es verset olvasom itt, ahogy lezárja ezt a kis részt Pál.

1Korinthus 12,31.

31. Törekedjetek pedig a nagyobb kegyelmi ajándékokra, és mindezek felett megmutatom néktek a legkiválóbb utat.

Azt mondja Pál apostol, hogy az ajándéknak vannak ajándékai, és az ajándék, a Szent Szellem Ő egy, de az ajándékait, ebből tizenkettőt olvasunk legalább ebben a fejezetben, és törekedjünk a kiválóbbakra, nagyobbakra, a teljesebb ajándékokra, hogy azokban járjunk, és utána elkezd beszélni Pál a szeretetről.

Van egy sokat használt és kedvelt igevers a 2Timótheus levélben. Ezt fogjuk megnézni, hogy ott vajon mi szerepel.

2Timótheus 1,6–7.

6. Minek okáért emlékeztetlek téged, hogy gerjeszted fel az Isten kegyelmi ajándékát, mely benned van az én kezeimnek reád tétele által.

Mi szerepel itt a görögben? A karizma szó. Sokan mondják, és eleinte még én is úgy gondoltam, hogy talán van ebben ráció, hogy azt mondja itt, hogy gerjeszd fel a Szent Szellemet. De nem hiszem, hogy arról lenne szó, hogy a Szent Szellemet kell nekünk gerjesztenünk. Én úgy hiszem, hogy Ő akar minket gerjeszteni. Tehát a Szent Szellem nem egy unott valaki, aki leült a sarokba, és nincs kedve gyógyítani, meg nincs kedve kijelentést adni, és akkor nekünk Őt noszogatni kell, gerjeszteni, hogy Szent Szellem, mozdulj már közöttünk, légy szíves!

Ezt nem hiszem, de az Ő ajándékát, azt lehet gerjeszteni. Érted a különbséget? Mert a Szent Szellem föl van gerjedve, Ő az, aki minket akar fölgerjeszteni, hogy ébresztő!

7. Mert nem a félelem szellemét adta nekünk az Isten, hanem az erőnek és szeretetnek és józanságnak szellemét.

Gerjeszd fel azt az ajándékot, amit a Szent Szellem adott beléd! A kézrátétel által lehet, hogy ez ott megnyilvánul, de a Szent Szellem adta ezt, nem a Pál apostolnak az ajándéka, nem a diakónus társaságnak az ajándéka, nem Péternek az ajándéka, nem egy örökölt ajándék a szülőktől. Hanem ez a Szent Szellemnek a speciális, egyénre szabott ajándéka, amit mindenki kapott egyébként, aki ezt kérte és kéri, és vannak másfajta ajándékok is, de most erről nem beszélünk.

Olyan ez, mint amikor bográcsozol otthon, vagy szalonnát sütsz, vagy a kályhában begyújtasz, és kezd kialudni, és kezd pislákolni a tűz, és szeretnéd, hogy újra lángra lobbanjon. Rádobsz egy fát, de már annyira kevés a hőérték alatta, és annyira kicsi a parázs már, hogy legyezni kell, fűjni kell, gerjeszteni. Tehát gerjeszd fel, ezt mondja itt. Ott van benned, még ha meg is vagy száradva, egy kicsit össze is vagy fonnyadva, és nem érzed azt a tüzet, amit éreztél egy éve, öt éve, nyolc éve, húsz éve, mikor újjászülettél, csak fel kell gerjeszteni. Miért mondja ezt Timóteusnak? Mert Timóteus el volt keseredve. Timóteus sírt. Timóteusnak problémái voltak. Timóteusnak megpróbáltatásai voltak.

Az előtte lévő versekben lehet olvasni a könnyeiről, hogy megemlékezem a te könnyeidről, megemlékezem arról a hitről, ami igazán jó, ami benned van, de gerjeszd fel ezt az ajándékot, ami ott van benned, gerjeszd fel!

Milyen ajándék az, amit te bármikor el tudsz kezdeni magadtól, és tudod végezni és bármikor be tudod fejezni? A nyelveken imádság egy olyan ajándék. Bármikor el tudsz kezdeni imádkozni, és bármikor abba tudod ezt hagyni. Mert te imádkozol ilyenkor a Szellem által. Én úgy hiszem, hogy itt vonatkozik ez arra is, hogy a nyelveken való imádsággal fel tudod gerjeszteni magad. Amikor nem csak úgy a fejedből, csak a lelkedből dörmögsz valamit, egy szótagot, hanem tényleg a Szellem által imádkozol. Amikor tényleg a Szellem adja a kiejtést, mikor tényleg nem az egyhangú unalom, hogy csinálni kell valamit, imádkozni kell ma is, öt percet, fél órát imádkozni kell, és csinálunk még egy cselekedetet, de nem, nem! A nyelvek imája nem egy munka, az egy felszabadulás, egy lehetőség, egy kegyelmi ajándék Istentől, amit csinálhatunk. A nyelveken való imádság egy megnyugvás, nem egy fárasztó, kimerítő, leterhelő dolog.

Sokan így élnek meg, vagy így élték meg. Két órás imakör! Öt perc után a fejed bóbiskol előre, és már unod, mert nem jól csinálja így az ember. Nem erre vagyunk elhívva. És mégis egy páran azt gondolják, hogy nekünk kellene ebben az állapotunkban fölgerjeszteni a Szent Szellemet. Smith Wigglesworth mondta, ha a Szent Szellem nem mozdul, akkor majd én megmozdítom Őt. Részben el tudom ezt természetesen fogadni, hisz nem akarom én őt kritizálni semmiféle szempontból, és értem, hogy mire utalt ezzel, de nem gondolnám, hogy Istent kellene noszogatni bármire is, hogy meg akarja nyerni vagy menteni az embereket. Légy szíves, Isten, mozdulj a városomban, a családomban, hiszen Ő jobban akarja, mint te. Jobban akarja, mint mi együttvéve. Nem nekünk kell Őt gerjeszteni. El tudom képzelni, hogy néha így viccesen fogja a fejét, hogy jaj, ébredj már fel! Gerjeszd már kicsit magad! Már mennyi mindent odaadtam neked! Ébresztő! Ő gerjeszt minket. De az ajándékokkal kapcsolatban itt azt mondja Timóteusnak Pál, hogy gerjeszd fel az Isten kegyelmi ajándékát, a karizmát, nem a Szent Szellemet, hanem a Szent Szellem *ajándékát, a karizmát*, mely benned van az én kezeimnek rád tétele által. Az Apostolok cselekedeteiben sok helyen olvassuk azt, hogy úgy töltekeztek be sokan Szent Szellemmel, hogy az apostolok rájuk tették a kezüket, és betöltekeztek a Szent Szellemmel, és elkezdtek nyelveken szólani. Így van?

2Timóteus 1,7–8.

7. Mert nem a félelem szellemét adta nekünk az Isten, hanem erőnek és szeretetnek és józanságnak szellemét.

Miért mondja ezt itt Pál Timóteusnak? Mert Timóteus bizonyára félt. Nem érezte magát erősnek, ezért figyelmeztette, hogy legyél józan. Ennek a következménye egyébként még a következő vers is utasításként, hogy amikor fölgerjeszted a Szent Szellem ajándékát ma-

gadban, és te is fölgerjedsz – úgy is mondhatnánk ezt bizonyos értelemben, hogy betöltekezel Szent Szellemmel –, akkor annak az lesz a következménye, a 8. vers:

8. Ne szégyelld hát a mi Urunk bizonyágtételét, de engem, az Ő foglyát; hanem szenvedd el a rosszat velem együtt az evangéliumért Istennek ereje által.

Amikor be vagyunk töltve Szent Szellemmel, amikor be vagyunk töltekezve, amikor fel van bennünk gerjedve az Ő ajándéka, akkor nem szégyelljük az Evangéliumot. Hányan nem mernek bizonyágot tenni a szomszédnak, vagy a munkatársnak? Egy utcai evangelizáción voltak velünk vidéken drága testvérek, akik azt mondták, hogy bárhova eljönnek velünk az országba evangelizációs alkalomra, utcára, bárhova, bátran bizonyágot tesznek, akár a mikrofonba is, csak otthon a városban ne kelljen, mert annyian ismerik őket, és olyan kellemetlen, olyan ciki. Szégyellik, bátortalanok. Úgy hiszem, hogy aki telve van a Szent Szellemmel, az nem így beszél. Nem akarom őket elítélni, és nem a kárhóztatás szava szól belőlem, tudom, hogy milyen ez. Itt mondja Pál Timóteusnak, hogy ne szégyelld hát a mi Urunk, Jézus bizonyágtételét, se engem, az Ő foglyát. Miért? Pált szégyellni kellett volna? Mi szégyellnivaló volt Pálban?

Lehet erről is beszélni, hogy Pál a nagy farizeus, a nagy törvénytudó, nagy törvénytánító, aki most már húsz év után a zsidó közösségből kivetett, a szektás, a félkegyelmű, a bolond, a szájalomra méltó, az elferdült, és ilyen híre volt Pálnak a saját eredeti közösségében. Pál ezt lerázta magáról, de azt mondja itt Timóteusnak, hogy ne szégyellj engem! Ne szégyellj engem, ne szégyelld először is a mi Urunk bizonyágtételét, Jézust, se engem, az Ő foglyát, hanem szenvedd el velem együtt a rosszat az Evangéliumért. Saját erődből? Azért, mert én azt mondtam neked? Azért, mert neked ez méretett rád, és ez a te kereszted, és akkor neked most ezt kínlódni és szenvedni kell? És feszülj ebbe bele? Nem! Az Isten ereje által! Bármi, amit teszünk, vagy bármit, amit kér tőlünk Isten, semmit sem kell tennünk a saját erőnkéből. Mindent az Ő ereje által. Ő kér minket valamire, elhív minket valamire és megjutalmaz minket azért, amit teszünk. De még a képességet is, amire elhívott minket, azt is Ő adja oda kegyelemből, hogy ezt megtegyük, hogy ajándékokat kaphassunk, ezért Ő megajándékozott minket, hogy el tudjuk nyerni az ajándékot. Döbbenetes. Ez túlmutat mindenben. Halleluja!

Térjünk vissza az Efézusi levélre, az 5. fejezetre. Olvasom az alapigénket, a 18-as verset.

Efézus 5,18.

18. És meg ne részegedjetek bortól, melyben kicsapongás van: hanem folytonosan legyetek telve a Szent Szellemmel,

Mondja ezt a mi újabb fajta Károli fordításunk. Úgy hiszem, hogy a hangsúly nem azon van, hogy ne igyál bort és ne legyél részeg a bortól. Ez egy fontos dolog, itt ez egy összehasonlítás. A hangsúly nem a tiltáson van, hogy ne hogy lerészegedjél. Természetesen én is azt mondom neked, ne részegedjél le. Ne igyál annyi bort, hogy lerészegedjél tőle. De a hangsúly nem ezen van, hanem a mondatnak a második felén: hanem töltekezzél be Szent Szellemmel. A Szent Szellemtől legyél betöltekezett. Mi van akkor, amikor valaki bortól részegedik le? Mi van akkor, amikor valaki túl sok alkoholt iszik? Akkor olyan befolyásoltság alá kerül, hogy nem tud józanul gondolkodni. Amikor valaki részeg, akkor valamilyen hatás, egy elnyomó hatás alatt van az élete, és az a pár óra, vagy pár nap, amíg abban az állapotban van. Amikor valaki részeg, akkor valami kívülről, egy szer, hatást gyakorol a testére, és hatást gyakorol a lelkére. Uralja, elnyomja őt, és nem azt csinálja az ember, amit akar, amikor nagyon részeg az ember, hanem azt, amit az a szer, alkohol, vagy bármilyen külső befolyásoló tényező tesz vele. Tehát a részeg ember befolyás alatt van.

Ezzel kapcsolatosan mondja Pál, hogy ne a bor befolyásolása alatt legyél, hanem töltekezzél be Szent Szellemmel, és legyél a Szent Szellem ilyen irányú befolyásolása alatt. Erről beszélj, és ez itt a hangsúly. Tehát a lényeg itt ez, hogy oly mértékben legyél átítatva a Szent Szellemmel, hogy az Ő irányítása uraljon téged, hogy teljesen az Ő befolyása alatt éljél, hogy az Ő gondolatai határozzák meg a te gondolataidat, hogy az Ő gondolatai és az Ő érzései

határozzák meg a te érzéseidet, hogy Ő ellenőrizze minden dolgodat. Ilyen mértékben legyél a Szent Szellem befolyása alatt. Ilyen mértékben legyél az Ige befolyása alatt.

Szeretnénk nagy eredményeket elérni. Szeretnénk azt, hogy nagy, látványos dolgok történjenek velünk. Isten meg azt szeretné, hogy töltekezz be Szent Szellemmel, aminek a következménye az lesz, hogy lesznek eredmények. Fordítva nem megy. Nem megy! Lehet kínlódni, lehet erőlködni, lehet testi dolgokat véghezvinni, és lehet testi eredményeket elérni, mindenféle jutalom nélkül, majd ott el fog égni. Lehet a marketinget csúcsra járatni, és lehet nagyon színes, szélesvásznú közöttünk, és felettünk minden, nagyon kiszínezett, és nagyon mű, hogy mit mutatunk magunkról, de erő nélküli. Isten arra hívott el minket, hogy természetfölötti életet éljünk, hogy átlag feletti életet éljünk, hogy túlaradó életet éljünk Őáltala. Őáltala. Erre vagyunk elhívva. Mégis nagyon sok keresztény él közepszerű életet vagy átlag alatti életet. Nagyon sokan vannak, akik egyszer fent vannak, egyszer pedig lent. Néha-néha, amikor eljönnek a testvérek a gyülekezetbe, akkor hallanak egy jó üzenetet, egy jó tanítást, ez feldobja őket, merítenek belőle, rátapadnak a mágnesre, kapnak egy nagy dózist, de ahogy kimész innen az ajtón, eltelik egy nap, két nap, öt nap, és a következő vasárnapra szinte teljesen le lehet merülni ebből a jelenlétből, ebből az erőből. És így él sok keresztény, hogy alig várja a vasárnapot, hogy újra mehessek a gyülekezetbe, hogy újra feltöltődhessek, hogy újra kapjak valamit, hogy újra be legyek töltve.

De miért kell megvárni ehhez a vasárnapot? Nem erre vagyunk elhívva! A gyülekezetek feladata ez, dolga ez, de nem hiszem, hogy ez az elsődleges célja, hogy újra és újra töltsse fel az embereket. Neked kellene feltöltve jönni ide. Úgy, hogy egész héten ott vagy a közelségben, amit innen elvittél, azt hordozod magadban, sőt, még tovább növeled, és a dicsőítésben, a hálaadásban éled az életedet, és a vele való személyes közösségben, és nem megfáradtan, nem kiábrándultan és nem teljesen lesújtva jössz vasárnap, hanem úgy, hogy alig várod már, hogy dicsérjük az Urat együtt. Nem az élettől megterhelten. Ez lenne az ideális. Ez mindig így lesz mindenkivel? Nem hiszem. Mert ez a nehezebbik út. Ez a keskeny út. És ha ez könnyű lenne, akkor mindenki ezt csinálná. És mindenki ezt csinálta volna idáig is. Ugye?

Hála Istennek a gyülekezetért, a közösségért, a jó prédikációkért és tanításokért, a dicsőítésért, a közösségért, és föl lehet és be lehet újra és újra töltekezni, és a gyülekezetnek egy feladata ez, de nem gondolom, hogy ez az elsődleges, hogy mindig-mindig tölteni kelljen a hívőket. Meg kell tanulnod saját magad rácsatlakozni arra a mágnesre, hogy az erő rád áradjon. Ez a Szent Szellemmel való betöltekezés újra és újra, és nem a bortól részegedsz le, vagy a pálinkától, vagy a drogtól, vagy valamit szívsz és attól, hanem a Szent Szellemtől részegedsz le. A Szent Szellem túlaradása van benned. És amikor az ember Szent Szellemmel teljesen betöltekezik, időnként történhetnek furcsa dolgok. Érdekes dolgok. Olyan dolgok, amik nem megszokottak. Olyan dolgok, amelyek a racionális érvelésen kívül esnek. Nem mindig, persze, de előfordulhatnak ilyenek. Amikor folyamatosan telve vagyunk a Szent Szellemmel, akkor csodák történnek velünk és veled és körülötted. A természetfölötti megnyilvánulások természetessé válnak. Amikor telve vagy Szent Szellemmel, akkor folyamatosan megnyilvánul belőled az az élet, amire el vagyunk hívva. De itt, amíg élünk, tudomásul kell vennünk, ebben a testben a test a szellem ellen törekszik. Tehát ez a szellem, ami benned van, ami megújult, ami ilyen finom, finom édes, ez a test ellen van. A szellem pedig a test ellen. A szellem mindig uralkodni akar a tested felett. A test mindig uralkodni akar a szellem felett. Ez egy harc, egy küzdelem.

Ha hajlandó vagy ezt megharcolni, nevezzük ezt a hit harcának, ha hajlandó vagy a testedet megfeszíteni, a testedet, az érzelmeidet, a lelkedet alávetni a szellemednek, akkor a szellemed uralkodni fog és el fogod érni azokat az eredményeket, amiket az Ige garantált neked. Belépsz az örökségbe, birtoklod azt. De amikor a tested uralkodik a szellemed felett, mert az könnyebb, könnyebb teret engedni a lustaságnak, könnyebb teret engedni annak, hogy nem mélyülök el az Igében, és nem keresem az Ő arcát, és nem keresem azt, hogy hogyan lehetne

mélyebb kapcsolatomban vele, könnyebb a testnek engedni. A Szent Szellemmel együtt járni nehezebb. Szeretném azt mondani, hogy ez nem így van, de azt sem mondom, hogy ez egy elérhetetlen és egy megugorhatatlan dolog, mert erre vagyunk elhívva, erre vagyunk teremtve.

És bizony a Szent Szellemmel való betöltekezésnek vannak jelei. Aki újra és újra és újra betöltekezik Szent Szellemmel, az elkezd másképpen gondolkodni. Elkezd máshogyan viselkedni, akkor nem leszel már annyira nagyon önközpontú. A Szent Szellemmel való betöltekezésnek egyik jele, egyik legfontosabb jele, hogy nem gondolsz annyit saját magadra. Az én életem, az én családom, az én szolgálatom, az én autóm, az én hasam, az én étvágyam, az én hajam, az én rúzsom, az én fogalmam, az enyém, az én mikrofonom, az én Bibliám, az én, én, én, én. Ez eltűnik. Ha nem is tűnik el teljesen azonnal, mert ez mindig jelen lesz, amíg ebben a testben élünk, de ez háttérbe szorul, és egyre inkább átveszi az uralmat Ő, és Ő, és Ő, és nem én, hogy velem mi van, meg velem mi történik, meg én hogyan élem meg a dolgokat, hanem hogy Ő mit akar. És ez olyan gyönyörűséges, ennek az ízére ráérezni! Amikor az ember teljes a Szent Szellemmel, amikor nemcsak az érzelmei vannak tele, nemcsak a gondolatai vannak csupán tele, hanem tényleg a Szent Szellemmel átmosott az ember, akkor az tényleg egy erőt hoz magával. Egy olyan erőt, amiben valóságos átütő erő van, akkor tényleg történnek a dolgok.

Amikor a Szent Szellemmel betöltekezel, akkor a céljaid, amit te szeretnél, átalakulnak, és nem azt fogod már akarni, hogy te mit szeretnél, én milyen célokat akarok elérni, hanem hogy neki milyen céljai vannak velem. És azok a célok lesznek a fontosak, és azok lesznek az értékesek, amik Őneki fontosak, nem pedig nekem. Ez az, amiről beszél Jézus, ez a kereszt-hordozás, hogy ez egy önkéntes dolog. Senki nem tesz rád semmilyen terhet, még Isten sem, hogy neked kötelező és muszáj azt a bizonyos keresztet hordozni. Ez egy választható dolog. Választod azt, hogy alárendeled magad, a saját életed elveszíted és éled az Ő életét. Éled azt az életet, ami Őbenne van, ezt felvállalod, vagy pedig nem. Ez egy döntés kérdése, és egy választás kérdése. Senki nem fogja ezt rád erőltetni, még a Szent Szellem sem. De amikor betöltekezel Szent Szellemmel, és mélyére kerülsz ennek a dolognak, akkor újra és újra felszínre kell jönnie benned ezt, hogy én mit akarok csinálni? Miért törekszem dolgokra? Miért vágyakozok dolgokra? Miért azt csinálom? Miért úgy csinálom? A saját elképzeléseimet akarom követni, vagy pedig valóban Isten ezt akarja, és ezt kéri tőlem.

Mert mondom, hangsúlyozom még egyszer, nagyon sokszor. Amikor ott vannak bennünk az ajándékok, megyünk előre és csináljuk a dolgokat, át tudja venni bennünk a megszokás, meg a gondolkodásmód a Szent Szellem szerepét. És azt hisszük a saját magunk erejére, hogy ez a Szent Szellem ereje, miközben nem. Ez egy nagyon veszélyes dolog. Lehet, hogy ha az ember nem józan, és ezért is mondja Pál apostol Timóteusnak, hogy nem a félelem szellemét kaptátok, hanem a szeretetnek és a józanságnak a szellemét. És emlékeztetnünk kell magunkat. Nagyon sokszor rendkívül önzőek a motivációink. Merthogy nekem legyen. Nekem. mindig, amit teszünk, miért tesszük. Nekem! A mi gyülekezetünk, mi legyünk zsúfolásig tele, hogy mi el tudjuk mondani azt, hogy nekünk mekkora gyülekezetünk van, hogy mi milyen sokan vagyunk! Nem azért, hogy Istennek milyen nagy dicsősége az, hogy sokan vagyunk, hanem hogy én el tudom mondani azt, hogy milyen sok embernek prédikálok. Érted a különbséget, hogy válik az ember jó szándéka önzővé? A cél jó, de igazából rossz irányból közelítünk ahhoz a célhoz.

A Szent Szellemmel való közösségben újra és újra ezek feljönnek, mert ott mindig őszinteség van. Amikor a Szent Szellemben vagy, a Szent Szellemmel élsz, Szent Szellemmel jársz, ott nem lehet mismásolni. És bizony fogsz hallani a Szent Szellemtől olyat, ami nem fog tetszeni. Mert rá fog mutatni dolgokra, bár sohasem kárhoztat, sohasem ítélt, sohasem vádol, de meg fogja mutatni, hogy figyelj! Jézus ezt mondta, és én is ezt mondom, és akkor veled most mi a helyzet? Te is így gondolsz? És a feddés és a dorgálás az Ige által történik felénk, nem bottal és nem ostorral és nem csalánnal, hanem az Ige az, ami megmutatja a mi belső vágyainkat, céljainkat, gondolatainkat, és arra készlet, hogy kiigazítsuk magunkat.

Mindig van ezen a ponton választási lehetőségünk, hogy hajlandóak vagyunk megtérni, megváltoztatni az útjainkat, a gondolatainkat vagy nem.

Mindig van választásod. Lehet az ember makacs, lehet az ember nyakas, el lehet jutni valahova, de a teljességet senki nem képes befutni. Gondolj a zsidókra a pusztában. Micsoda csodák, micsoda erők nyilvánultak meg! Micsoda természetfölötti jelek! Mondta nekem egyszer egy drága keresztény testvérem, nagyon sok éve, hogy nyilvánvalóan nagyon nagy ostobaságokat csinált, és hogy ellenszegülésben élt. Nem mondom, hogy micsoda, de most ezt higgyétek el nekem, hogy így volt. És mondta nekem azt, hogy biztos, hogy jó úton jár, mert otthon Isten őt megmentette egy éjszaka, mert a kályhájában a szellőzés nem volt megoldható, és a nagy füst kijött, betöltötte az egész szobát, és nem fulladt meg, Isten valahogy felébresztette őt, és megmenekült. És ezzel hozta párhuzamba azt, hogy ha Isten megmentette őt, akkor biztos vele minden rendben van és minden tökéletes. De testvérem, Isten szeret téged, persze, hogy meg akar menteni! Ez nem jelenti azt, hogy minden utad helyes és jó.

Amikor betöltekezel újra és újra Szent Szellemmel, akkor már nem alapszinten éled az életedet. Már nem csupán a természetes szinten gondolkozol. Magasabb rendű élethez szabod magad, és tudjuk meg és értsük meg és lássuk meg, hogy erre az életre vagyunk elhívva. Erre vagyunk rendelve, a vele való közösségre. És a Szent Szellem mindig a győztes oldalon állt. Sohasem volt a vesztes oldalon. Soha egy pillanatra sem. Úgyhogy, amikor mi hajlandóak vagyunk ezt a megfoghatatlan dolgot közel hozni magunkhoz és megfogni, elkapni, belekerülni ebbe hit által, engedelmesen, Istennek alávetve magunkat, akkor a győztes oldalon vagyunk és leszünk mindig is mindenben. A Szent Szellem soha senkit nem juttatott még csődbe. Soha senkit nem juttatott még veszteségbe, hiányba, káoszba. A Szent Szellem soha senkit nem vezetett még kiábrándultságba, depresszióba vagy bánatba. Akkor jut ide az ember, ha a test szintjén él, és ha a lelke nincs megújítva. Halleluja!

Folytatni fogom majd a következő alkalommal. Most itt befejezem, ezzel érjétek be. Lehetne még folytatni, de nem akarok minden puskaport ellőni ezen a héten, éppen elég ezt is megemésztetni, úgyhogy most dicsőíteni fogjuk az Urat, és várunk a Szellem mozdulására és meglátjuk, hogy Ő merre vezet minket.

*A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.

